

El feixisme frívol de Sagarra

El feixisme frívol de Sagarra

JOSEP C. VERGÉS

Josep Pla és avisat el 1961 per l'editor de Destino Josep Vergés Matas: "Sagarra ha escrit un article absolutament intolerable. Donada la delicada circumstància que censura en tenia ja còpia, només vaig poder-ne treure un tros. He de confessar-te que tenia por que no fos la repetició de fa 5 anys amb Agustí que tants maldecaps em va portar. Sagarra ha passat de denunciar-nos per feixistes fa quatre dies a denunciar-nos per liberals. És ben trist, però potser era d'esperar donada la qualitat moral del personatge. Què he de fer? Et demano que m'aconsellis. Treure'l de seguida és exposar-se molt".

Josep Maria de Sagarra lloava la democràcia de Franco a "Votar":

"Se cumplieron 25 años que no había ejercido el derecho de intervenir en la elección de un personaje público. Votar reapareció modernizado, confortable y limpio. Han hecho un tipo de propaganda de una gran oportunidad por su limpio y deportivo americanismo. Me sentí rejuvenecido. Como cabeza de familia responsable que soy, me dirigí a la compra de algun postre más distinguido que el que suelo comprar todos los domingos".

Quin contrast, l'atac de Pla a la dictadura de Paraguai en el mateix número: "Con la separación llegó la tiranía, un despotismo de base que ha llegado a afectar la manera de ser social y política del país". Pla causa problemes, li escriu l'editor: "Ja hauràs vist la grotesca resposta del cònsol de Paraguai. El que no pots saber és l'enrenou que aquest animal va armar. No puc pas explicar-ho per carta. Ens han obligat a publicar la resposta gairebé íntegra. Només vaig negar-me a publicar uns insults inadmissibles. La carta no desmenteix res i està escrita en un estil ampul·lós i pueril. A més li he preparat un parell de confusions d'impremta que fan l'article incoherent. El terrible és la humiliació d'haver de passar per aquestes coses. Naturalment només podia passar amb un règim de característiques semblants al d'aquí". Pla contesta: "És una repetició del cas Agustí, però amb més frívol. L'hauries d'eliminar de seguida. Sagarra és un artistàs, però no té sentit moral i només va a la seva". L'editor sap maniobrar: "Jo no era pas, com tu, partidari d'una acció directa ja que la passada experiència de l'Agustí m'aconsellava cautela. He fet els possibles perquè fos ell que es molestés, comptant amb la seva fabulosa i pueril vanitat. El to gros ha estat la carta en què un lector demana el Premi Nobel per tu i la nota que vaig posar en el teu darrer reportatge". La nota deia que Pla "es el primer periodista y escritor actual", terrible ofensa per a un primadonna. Confirma l'editor: "Sagarra ha votat contra tu. No sé si li publicaré aquesta grotesca carta. Per mi hem acabat". Sagarra va a fer mal, escriu l'editor: "Ahir va cridar-me Aznar per dir-me que Sagarra li havia donat la carta seva a Destino per si volia publicar-la a La Vanguardia. Aznar va refusar. També em consta que ha anat a parlar amb (el censor) Demetrio Ramos. Si l'arribo a treure per lo de l'article de les eleccions, en aquests moments seria un segon cas Agustí molt més fort".

Boccaccio treu Pere II al Decameró, d'on Shakespeare fa Molt soroll per a no res amb l'alcalde de barri Vergés. Castellanitza el rei com Don Pedro of Arragon, però el traductor Sagarra descatalanitza Vergés com xurriaques o fuet. Tenia mania al meu pare? La traducció de 1935 assenyala el meu oncle avi, el poeta Joan Vergés, editor de la revista Joventut i amic de Joan Maragall.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/11/01/feixisme-frivol-sagarra/750802.html?utm_source=rss